EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

3. juuni 2010 *

Kohtuasjas C-569/08,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Oberster Gerichtshof (Austria) 18. novembri 2008. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. detsembril 2008, menetluses

Internetportal und Marketing GmbH

versus

Richard Schlicht,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud P. Lindh, A. Rosas, A. Ó Caoimh ja A. Arabadjiev (ettekandja),

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. detsembri 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Internetportal und Marketing GmbH, esindajad: *Rechtsanwalt* T. Höhne ja *Rechtsanwalt* T. Bettinger,

– R. Schlicht, esindaja: *Rechtsanwältin* J. Puhr,

– Tšehhi valitsus, esindaja: M. Smolek,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

– Euroopa Komisjon, esindaja: H. Krämer,

olles 10. veebruari 2010. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada komisjoni 28. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 874/2004, millega kehtestatakse tippdomeeni .eu rakendamise ja kasutamise üldeeskirjad ning selle registreerimise põhimõtted (ELT L 162, lk 40; ELT eriväljaanne 13/34, lk 825), artiklit 21.

2 Nimetatud taotlus esitati kohtuvaidluses, mille ese on domeeninimi „www.reifen.eu" ning mille poolteks on ühelt poolt Rootsi kaubamärgi &R&E&I&F&E&N& omanik äriühing Internetportal und Marketing GmbH, kes on Interneti-portaalide operaator ja turustab Internetis tooteid, ning teiselt poolt R. Schlicht, kes on Beneluxi kaubamärgi „Reifen" omanik.

Õiguslik raamistik

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. aprilli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 733/2002 tippdomeeni .eu kasutuselevõtu kohta (EÜT L 113, lk 1; ELT eriväljaanne 13/29, lk 394) sisaldab oma artikli 1 kohaselt tippdomeeni .eu kasutuselevõtu üldpõhimõtteid, sealhulgas registri määramise korda, ning näeb ette üldpõhimõtted, mille raames see register tegutseb.

4 Nimetatud määruse põhjenduse 16 kohaselt „[tuleks] [üld]eeskirjadega [...] domeeninimede spekulatsiooni ja kuritarvitamise eesmärgil registreerimise [kohta], […] ette näha, et varem siseriiklike ja/või ühenduse õigusaktidega kehtestatud või […] tunnustatud õiguste valdajatele [ning ametiasutustele] võimaldatakse konkreetne ajavahemik (ooteaeg) [*sunrise period*], mille käigus nende domeeninimede registreerimise õigus on reserveeritud üksnes sellistele […] õiguste valdajatele [ja ametiasutustele]." [Tsitaati on parandatud Euroopa Kohtus, kuna määruse eestikeelne tõlge on ebatäpne.]

5 Nimetatud määruse artikli 5 lõike 1 punkt b näeb ette, et „komisjon [võtab] vastu […] eeskirjad ja põhimõtted[, mis] hõlmavad [üld]eeskirju seoses domeeninimede registreerimisega spekulatsiooni või kuritarvitamise eesmärgil, sealhulgas domeeninimede registreerimise etapiviisilist korraldust, et tagada varem siseriiklike ja/või ühenduse õigusaktidega kehtestatud või […] tunnustatud õiguste valdajatele [ning ametiasutustele] nõuetekohane ajutine võimalus oma nimi registreerida". [Tsitaati on parandatud Euroopa Kohtus, kuna määruse eestikeelne tõlge on ebatäpne.]

6 Kõnealuse sätte rakendamiseks võttis komisjon vastu määruse nr 874/2004.

7 Selle põhjendus 12 on sõnastatud järgmiselt:

„Kaitsmaks ühenduse või siseriikliku õiguse poolt tunnustatud varasemaid õigusi, tuleks kehtestada etapiviisilise registreerimise kord. Etapiviisiline registreerimine peaks toimuma kahes etapis, eesmärgiga tagada varasemate õiguste valdajatele asjakohane võimalus registreerida nimed, millele neil on varasemad õigused. Register peaks tagama, et õiguste kehtivust kontrollivad selleks määratud kontrolliasutused. Taotlejate esitatud tõendite alusel peaksid kontrolliasutused hindama taotleja õigust taotletavale nimele. Kui domeeninimele on kaks taotlejat, kellel mõlemal on varasem õigus, peaks selle nime eraldamine seejärel toimuma taotluste saabumise järjekorra alusel".

8 Sama määruse artikkel 10 „Õigustatud isikud ja nimed, mida nadvõivad registreerida" sätestab:

„1. Siseriikliku ja/või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või kindlaks määratud varasemate õiguste valdajatel [ning avalikel asutustel] on õigus taotleda domeeninimede registreerimist etapiviisilise registreerimise perioodi jooksul, enne kui algab .eu domeeni üldine registreerimine.

Varasemad õigused – hõlmavad muu hulgas registreeritud siseriiklikke ja ühenduse kaubamärke, geograafilisi tähiseid või päritolunimetusi ning – kui need on kaitstud selle liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt, milles neid vallatakse – registreerimata kaubamärke, kaubanimesid, ärinimesid, ettevõttenimesid, perekonnanimesid, kaitstud kirjandus- ja kunstiteoste nimesid.

[…]

2. Varasemate õiguste põhjal registreerimine seisneb täieliku nime registreerimises, millele kehtib varasem õigus, nagu on kirjas dokumentatsioonis, mis tõendab sellise õiguse olemasolu.

[…]” [täpsustatud tõlge]

9 Nimetatud määruse artikkel 11 „Erimärgid” sätestab järgmist:

„[…]

Kui nimi, millele väidetakse olevat varasemaid õigusi, sisaldab erimärke, tühikuid või kirjavahemärke, kõrvaldatakse need täielikult vastavast domeeninimest, asendatakse sidekriipsudega, või võimaluse korral transkribeeritakse.

Teises lõigus viidatud erimärgid ja kirjavahemärgid hõlmavad järgmisi:

~ @ # $ % ^ & * ( ) + = < > { } [ ] \ /: ; ‘ , . ?

[…]”.

10 Määruse nr 874/2004 artikli 12 lõike 2 kohaselt on etapiviisilise registreerimise perioodi kestvus neli kuud ning domeeninimede üldine registreerimine ei alga enne etapiviisilise registreerimise perioodi lõppemist.

11 Sama säte näeb ette, et etapiviisiline registreerimine koosneb kahest kahekuulisest osast. Etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul saab taotleda ainult siseriikliike või ühenduse kaubamärkide, geograafiliste tähiste ning avalike asutuste nimede ja akronüümide registreerimist domeeninimedena.

12 Etapiviisilise registreerimise teise osa jooksul võib taotleda nii nimede, mida sai registreerida esimeses osas, kui ka kõigil muudel varasematel õigustel põhinevate nimede registreerimist domeeninimedena.

13 Määruse nr 874/2004 artikkel 21 „Spekulatiivsed ja kuritarvituslikud registreeringud" on sõnastatud järgmiselt:

„1. Registreeritud domeeninimi kuulub tühistamisele asjakohast kohtuvälist või kohtumenetlust kasutades, kui nimi on identne või segadusseajavalt sarnane nimega, millel on siseriikliku või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või antud õigusi nagu artikli 10 lõikes 1 mainitud õigused, ja kui:

a) valdaja on selle registreerinud, omamata nimele õigusi ega õigustatud huvi; või

b) nimi on registreeritud või seda kasutatakse pahauskselt.

[…]

3. Pahausksus lõike 1 punkti b tähenduses [võib] o[lla] olemas, kui:

a) asjaolud näitavad, et domeeninimi registreeriti või omandati eeskätt müümise, rentimise või muul viisil üleandmise eesmärgil siseriikliku ja/või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või antud õigusega nime valdajale või avalikule asutusele; või

b) domeeninimi on registreeritud takistamaks siseriikliku ja/või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või antud õigusega nime valdajat või avalikku asutust kajastamast seda nime vastavas domeeninimes, tingimusel et:

i) registreerija sellist käitumisviisi saab tõestada või

ii) domeeninime ei ole kasutatud asjakohasel viisil vähemalt kaks aastat alates registreerimisest; või

iii) olukorras, kus algatati ADR menetlus, on siseriikliku ja/või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või antud õigusega domeeninime valdaja või avaliku asutuse nimelise domeeninime valdaja teatanud oma kavatsusest kasutada domeeninime asjakohasel viisil, kuid ei tee seda kuue kuu jooksul alates ADR menetluse algatamise päevast;

c) domeeninimi registreeriti eeskätt konkurendi professionaalse tegevuse katkestamise eesmärgil; või

d) domeeninime kasutati kavatsuslikult ärilise kasu saamise eesmärgil internetikasutajate ligimeelitamiseks domeeninime valdaja veebilehele või mõnele teisele internetiaadressile, luues kokkulangemise tõenäosuse nimega, millele on siseriikliku ja/või ühenduse õiguse poolt tunnustatud või antud teatav õigus, või avalikõigusliku asutuse nimega, kusjuures selline tõenäosus tuleneb veebilehe või asukoha allikast, sponsorlusest, kuuluvusest või pealdisest või tootest või teenusest domeeninime valdaja veebilehel või aadressil; või

e) registreeritud domeeninimi on isikunimi, mille korral ei ole tõestatavat seost domeeninime valdaja ja registreeritud domeeninime vahel.

[…]" [täpsustatud tõlge]

14 Määruse nr 874/2004 artikkel 22 „Vaidluse alternatiivse lahendamise (ADR) menetlus" sätestab järgmist:

„1. ADR menetluse võib algatada mis tahes osapool, kui:

a) registreering on spekulatiivne või kuritarvituslik artikli 21 tähenduses; või

b) registri otsus on vastuolus käesoleva määrusega või määrusega (EÜ) nr 733/2002.

[…]

11. Domeeninime valdaja vastase menetluse korral otsustab ADR vaidluskomisjon, et domeeninimi tühistatakse, kui ta leiab, et registreerimine on spekulatiivne või kuritarvituslik vastavalt artikli 21 määratlusele. Domeeninimi antakse üle kaebuse esitajale, kui kaebuse esitaja seda taotleb ja vastab määruse (EÜ) nr 733/2002 artikli 4 lõike 2 punkti b üldistele kõlblikkuskriteeriumidele.

Registri vastu algatatud menetluse korral otsustab ADR vaidluskomisjon, kas registri tehtud otsus on vastuolus käesoleva määrusega või määrusega (EÜ) nr 733/2002. ADR vaidluskomisjon teeb otsuse kõnealuse otsuse kehtetuks tunnistamise kohta ning võib vajadusel otsustada, et kõnealune domeeninimi antakse üle, tühistatakse või antakse kolmandatele isikutele võimalus seda omandada, tingimusel, et määruse (EÜ) nr 733/2002 artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud kriteeriumid on täidetud, kui see on vajalik.

[…]

13. ADR tulemused on osapooltele ja registrile siduvad, juhul kui 30 kalendripäeva jooksul ADR menetluse tulemuse teatamisest osapooltele ei algatata kohtumenetlust."

15 Komisjon nimetas 21. mai 2003. aasta otsusega (ELT L 128, lk 29) vastavalt määruse (EÜ) nr 733/2002 artikli 3 lõikele 1 Brüsselis asuva mittetulundusorganisatsiooni „European Registry for Internet Domains" (edaspidi „EURid") tippdomeeni .eu haldavaks ja korraldavaks registriks.

16 EURid andis määruse (EÜ) n 874/2004 artiklis 22 ette nähtud ADR-menetluse läbiviimise üle Prahas asuvale Tšehhi Vabariigi majanduskoja ja Tšehhi Vabariigi agraarkoja vahekohtule (edaspidi „vahekohus").

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

17 Põhikohtuasja hageja, Salzburgis (Austria) asuv aktsiaselts, on Interneti-portaalide operaator ja turustab Internetis tooteid. Määruses nr 874/2004 sätestatud domeeninimede registreerimiseks etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul taotles ta Rootsi kaubamärgiregistrilt tulemuslikult 33 liiginimetuse registreerimist kaubamärgina, kasutades igaühe juures enne ja pärast igat tähte erimärki „&". Hageja 11. augusti 2005. aasta taotlus käsitles sõnamärgi „&R&E&I&F&E&N&" registreerimist 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul; edaspidi „Nizza kokkulepe") klassis 9, mis vastab kirjeldusele „turvavööd". See kaubamärk registreeriti 25. novembril 2005 numbri all 376729.

18 Toimikust nähtub siiski, et põhikohtuasja hagejal ei olnud mingit kavatsust kasutada seda kaubamärki turvavööde jaoks.

19 Põhikohtuasja hagejale registreeritigi etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul tema Rootsi kaubamärgile &R&E&I&F&E&N& toetudes domeeninimi „www.reifen.eu", kõrvaldades sellest erimärgi „&" ühte määruse nr 874/2004 artiklis 11 kehtestatud transkribeerimiseeskirja rakendades.

20 Vastavalt eelotsusetaotluses sisalduvatele faktilistele asjaoludele kavatseb põhikohtuasja hageja domeeninime „www.reifen.eu" registreerides – „Reifen" tähendab saksa keeles „rehve" – avada rehvipoe Interneti-portaali, kuid ei ole selle rajamiseks veel teinud mingeid märkimisväärseid ettevalmistusi, pidades silmas eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleliolevat kohtumenetlust ja sellele eelnenud vahekohtumenetlust.

21 Eelotsusetaotlusest nähtub samuti, et põhikohtuasjas vaatluse all oleva domeeninime registreerimise ajal ei olnud põhikohtuasja hageja teadlik põhikohtuasja kostja olemasolust.

22 Lisaks nähtub sellest, et põhikohtuasja hageja esitas registreerimise taotluse 180 domeeninimele, mis olid kõik moodustatud liiginimetustest.

23 Põhikohtuasja kostja on sõnamärgi Reifen omanik, mis on Beneluxi kaubamärgiametis registreeritud 28. novembril 2005 Nizza kokkuleppe tähenduses klassis 3 ja klassis 35, mis vastavad vastavalt järgmistele kirjeldustele: „pesu- ja pleegitusained, puhastusvahendid, eelkõige nanoosakesi sisaldavad puhastusvahendid aknaklaasidele" ning „selliste puhastusvahendite turustamist toetavad teenused". Lisaks taotles põhikohtuasja kostja 10. novembril 2005 ühenduse sõnamärgi Reifen registreerimist nendes samas kahes klassis. Ta soovib kaubamärgi all, mille nimi on toimiku kohaselt inspireeritud saksakeelsete sõnade „Reinigung" (puhastamine) ja „Fenster" (aken) kolmest esimesest tähest, üleeuroopaliselt turustada klaaspindade puhastusvahendit. Ta on teinud selle väljatöötamise ülesandeks ettevõtjale Bergolin GmbH & Co KG. 10. oktoobril 2006 oli juba olemas puhastusvahendi I (Reifen A) proov.

24 Põhikohtuasja kostja vaidlustas vahekohtus domeeninime „www.reifen.eu" registreerimise põhikohtuasja hagejale. Vahekohus rahuldas 24. juuli 2006. aasta otsusega (kohtuasi 00910) tema kaebuse, võttis põhikohtuasja hagejalt ära nimetatud domeeninime ning andis selle üle põhikohtuasja kostjale. Selles otsuses asus vahekohus seisukohale, et kaubamärgis sisalduvat märki „&" ei tule kõrvaldada, vaid see tuleb transkribeerida. Vahekohtu arvates soovis põhikohtuasja hageja mitmes domeeninimede registreerimise taotluses ilmselgelt määruse nr 874/2004 artikli 11 teise lõigu transkribeerimiseeskirjast mööda minna. Seetõttu oli ta põhikohtuasjas vaidlusaluse domeeninime registreerimise taotluse esitamisel olnud pahauskne.

25 Põhikohtuasja hageja vaidlustas selle otsuse, esitades määruse nr 874/2004 artikli 22 lõike 13 alusel hagi. Kuna hagi tunnistati esimeses astmes põhjendamatuks ning põhikohtuasja hageja apellatsioonkaebus jäeti rahuldamata, siis esitas ta kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

26 Leides, et kohtuvaidluse lahendus sõltub Euroopa Liidu õiguse ja eelkõige määruse nr 874/2004 artikli 21 tõlgendusest, peatas Oberster Gerichtshof (ülemkohus) menetluse ja esitas Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et õigus selle sätte tähenduses on olemas ka juhul:

a) kui kaubamärk omandati vaid eesmärgiga taotleda – saksakeelse – liiginimetusega kattuva domeeninime registreerimist etapiviisilise registreerimise esimeses osas, ilma kavatsuseta kasutada seda kaubamärki kaupade või teenuste jaoks?

b) kui domeeninime registreerimise aluseks olev ja – saksakeelse – liiginimetusega kattuv kaubamärk erineb domeeninimest selle poolest, et kaubamärk sisaldab erimärke, mis on domeeninimest kõrvaldatud, kuigi erimärke oleks olnud võimalik transkribeerida, ja nende kõrvaldamise tulemusena erineb domeeninimi kaubamärgist segiajamise tõenäosust välistaval viisil?

2. Kas määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et õigustatud huvi on olemas ainult artikli 21 lõike 2 punktides a–c nimetatud juhtudel?

3. [Juhul kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis k]as õigustatud huvi on määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti a tähenduses olemas ka juhul, kui domeeninime valdaja tahab kasutada – saksakeelse – liiginimetusega kattuvat domeeninime teemakohase Interneti-portaali jaoks?

[…]

4. [Juhul kui vastus esimesele ja kolmandale küsimustele on jaatav, siis k]as määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et ainult selle sätte punktides a–e nimetatud asjaolud näitavad, et tegemist on pahausksusega määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses?

[…]

5. [Juhul kui vastus on eitav, siis k]as pahausksusega määruse (EÜ) nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses on tegemist ka juhul, kui domeeninimi registreeriti etapiviisilise registreerimise esimeses osas – saksakeelse – liiginimetusega kattuva kaubamärgi alusel, mille domeeninime valdaja omandas ainult selleks, et taotleda domeeninime registreerimist etapiviisilise registreerimise esimeses osas ning seega edestada teisi huvitatud isikuid ja võimalusel ka vastava märgi õiguste valdajaid?"

Eelotsuse küsimused

Sissejuhatavad märkused

27 Põhikohtuasja hageja väidab kõigepealt, et talle ei saa ette heita põhikohtuasjas vaidluse all oleva domeeninime registreerimist puudutavaid võimalikke vigu, mida tegi register. Sellised vead oleks pidanud tõstatama määruse nr 874/2004 artikli 22 lõike 1 punkti b kohaselt registri vastu algatatud menetluse raames, mitte asjaomase domeeninime valdaja vastu algatatud menetluse raames.

28 Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole sellekohast küsimust esitanud, on ELTL artiklis 267 sätestatud siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses ning selles osas, milles põhikohtuasja hageja esitatud argument mõjutab põhikohtuasja lahendust, Euroopa Kohtu ülesanne anda siseriiklikule kohtule tarvilik vastus, mis võimaldaks viimasel poolelioleva kohtuasja lahendada (vt analoogia alusel 17. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-295/97: Piaggio, EKL 1999, lk I-3735, punkt 25).

29 Sellega seoses tuleb märkida, et määruse nr 874/2004 artikli 22 lõike 11 esimene ja teine lõik võimaldavad mis tahes osapoolel algatada ADR-menetluse domeeninime valdaja vastu, kui registreerimine on spekulatiivne või kuritarvituslik, või registri vastu, kui registri tehtud otsus on vastuolus määrusega nr 733/2002 või nr 874/2004. Põhikohtuasjas, mis algatati määruse nr 874/2004 artikli 22 sätete alusel ning mille ese on väidetavalt spekulatiivne või kuritarvituslik registreering, võis menetluse õiguspäraselt algatada domeeninime valdaja vastu.

30 Sellega seoses on põhikohtuasja hageja väide seega põhjendamatu.

Neljas küsimus

31 Neljanda küsimusega, mida tuleb esiteks analüüsida, tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas asjaolud, mis näitavad, et tegemist on pahausksusega, on ammendavalt loetletud määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 3 punktides a–e.

32 Kõigepealt tuleb märkida, et määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 3 erinevad keeleversioonid on erisugused. Kõnealune säte on saksakeelses versioonis sõnastatud järgmiselt: „Bösgläubigkeit im Sinne von Absatz 1 Buchstabe b) liegt vor, wenn […]" Selline sõnastus, mida võib sõna-sõnalt tõlkida „Pahausksus lõike 1 punkti b tähenduses on olemas, kui […]", võib jätta mulje, et selle määruse artikli 21 lõike 1 punktis b sätestatud pahausksuse juhud piirduvad ainult selles lõikes sõnaselgelt nimetatud juhtudega.

33 Kõnealust sätet ei saa siiski analüüsida üksnes saksakeelse versiooni põhjal, kuna Euroopa Liidu õiguse norme tuleb tõlgendada ja kohaldada ühetaoliselt, arvestades Euroopa Liidu kõigis keeltes kehtivaid versioone (vt selle kohta 8. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-280/04: Jyske Finans, EKL 2005, lk I-10683, punkt 31, ja 3. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-187/07: Endendijk, EKL 2008, lk I-2115, punkt 22).

34 Määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 3 muudest keeleversioonidest kui saksakeelne versioon tuleneb, et selles sättes sisalduv loetelu pahausksust kujutavatest asjaoludest

on ainult näitlik. Nimetatud säte on prantsuskeelses versioonis järgmine: „La mauvaise foi au sens du paragraphe 1, point b), [dudit article] peut être démontrée quand […]". Verbiga „võima" väljendatud mõte sisaldub ka teistes keeleversioonides, eelkõige inglise keeles („may"), itaalia keeles („può"), hispaania keeles („podrá"), poola keeles („można"), portugali keeles („pode"), hollandi keeles („kan") ning bulgaaria keeles („може").

35 Sellega seoses tuleb meenutada, et kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga välistab ühenduse õigusakti ühetaolise kohaldamise ja järelikult ka ühetaolise tõlgendamise nõue selle akti ühe versiooni teistest versioonidest eraldiseisva käsitlemise, kuid eeldab selle tõlgendamist tulenevalt nii akti vastuvõtja tegelikust tahtest kui ka viimase poolt taotletavast eesmärgist ja seda eelkõige kõiki keeleversioone arvesse võttes (vt eelkõige 12. novembri 1969. aasta otsus kohtuasjas 29/69: Stauder, EKL 1969, lk 419, punkt 3; 22. oktoobri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/08 ja C-348/08: Zurita García ja Choque Cabrera, EKL 2009, lk I-10143, punkt 54, ning 28. jaanuari 2010. aasta otsus kohtuasjas C-473/08: Eulitz, EKL 2010, lk I-907, punkt 22).

36 Sellega seoses tuleb muu hulgas rõhutada, et määruse nr 733/2002 eesmärk on eelkõige võtta vastu üldeeskirjad domeeninimede spekulatiivse või kuritarvitusliku registreerimise kohta, mis peab tagama varem siseriiklike ja/või Euroopa Liidu õigusega kehtestatud või tunnustatud õiguste järgimise. Neid üldeeskirju rakendab täpsemalt määruse nr 874/2004 artikkel 21, mis sisuliselt näeb ette spekulatiivselt või kuritarvituslikult registreeritud domeeninime tühistamise.

37 Domeeninimede spekulatiivsete või kuritarvituslike registreeringute, millele võivad nende olemusest tulenevalt olla iseloomulikud erinevad faktilised või õiguslikud asjaolud, takistamise eesmärk seataks ohtu, kui pahausksus määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses võib olla olemas ainult nimetatud artikli lõike 3 punktides a–e ammendavalt loetletud asjaoludel.

38 Määruse nr 874/2004 põhjendusest 16 tuleneb, et register peab võtma arvesse rahvusvahelisi parimaid praktikaid asjaomases valdkonnas ning eelkõige asjakohaseid Ülemaailmse Intellektuaalomandi Organisatsiooni (WIPO) soovitusi, et tagada spekulatiivsete ja kuritarvituslike registreeringute vältimine niivõrd, kui see on võimalik. Nagu väidab komisjon, nähtub WIPO 30. aprilli 1999. aasta Interneti domeeninimesid puudutava konsulteerimismenetluse lõpparuandest ning soovituse nr 171 mõiste „pahausksus" kohta artiklist 2, et endast pahausksust kujutavate asjaolude loetelu, mis muu hulgas vastab suures osas määruse nr 874/2004 artikli 21 lõikes 3 sisalduvale loetelule, ei ole ammendav.

39 Neljandale esitatud küsimusele tuleb seega vastata, et määruse nr 874/2004 artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et pahausksus võib olla olemas ka muudel asjaoludel kui need, mis on loetletud selle sätte punktides a–e.

Viies küsimus

40 Viienda küsimusega, mida tuleb analüüsida teisena, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul sisuliselt tõlgendada pahausksuse mõistet määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses.

41 Selle sätte kohaselt, kui registreeritud domeeninimi on identne või segadusseajavalt sarnane nimega, millel on siseriikliku või Euroopa Liidu õiguse poolt tunnustatud või antud õigusi, kuulub see domeeninimi tühistamisele, kui nimi on registreeritud või seda kasutatakse pahauskselt.

42 Pahausksuse olemasolu tuleb kontrollida igakülgselt, võttes arvesse kõiki käsitletaval juhul asjakohaseid tegureid (vt analoogia alusel 11. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas C-529/07: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, EKL 2009, lk I-4893, punkt 37).

43 Mis puudutab täpsemalt põhikohtuasja hageja käitumist iseloomustavaid asjaolusid, siis eelotsusetaotluses sisalduvaid faktilisi asjaolusid arvestades tuleb teha järgmised täpsustused.

44 Esiteks tuleb analüüsida seda, millistel tingimustel sõnamärk &R&E&I&F&E&N& registreeriti.

45 Sellega seoses tuleb esiteks võtta arvesse põhikohtuasja hageja tahet selle kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise ajal; see tahe on subjektiivne element, mis tuleb määratleda juhtumi objektiivsetest asjaoludest lähtudes (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, punktid 41 ja 42).

46 Kaubamärgi registreerimise taotlemine ilma kavatsuseta seda sellena kasutada, vaid ainult eesmärgil registreerida seejärel sellele kaubamärgile õiguse omamise alusel tippdomeeni .eu nimi määruses nr 874/2004 sätestatud etapiviisilise registreerimise esimeses osas, võib teatud asjaoludel olla iseloomulik pahausksele käitumisele nimetatud määruse artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses.

47 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et kuigi hageja registreeris Rootsis sõnamärgi &R&E&I&F&E&N& turvavöödele, oli tema tegelik kavatus avada rehvipoe Interneti-portaal, mille ta kavatses registreerida.

48 Vastavalt eelotsusetaotluse esitanud kohtu järeldustele, ning nagu põhikohtuasja hageja ise möönis, ei olnud tal seetõttu mingit kavatsust kasutada selliselt registreeritud kaubamärki kaupade jaoks, mida registreerimine puudutas.

49 Teiseks võib määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses pahausksuse olemasolu hindamisel olla asjakohane ka taotletava kaubamärgi esitusviis (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, punkt 50).

50 Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kui kõrvaldada iga tähe ees ja taga olev erimärk, vastab sõnamärk &R&E&I&F&E&N& saksakeelsele liiginimetusele „Reifen" („rehvid"). Lisaks tuleb märkida, et selle kaubamärgi esitusviis on semantilisest ning visuaalsest vaatepunktist ebatavaline ning keeleliselt ebaratsionaalne. Erimärk „&", mis on iga tähe ees ja taga, tundub seetõttu olevat ilma igasuguse semantilise tähenduseta. Selline esitusviis võib seega viidata sellele, et nimetatud erimärki kasutati ainult selleks, et varjata liiginimetust, millel nimetatud kaubamärk põhineb.

51 Kolmandaks võib arvesse võtta käitumise kordumist, et hinnata, kas selle puhul on tegemist pahausksusega määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses. Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et põhikohtuasja hageja registreeris Rootsis kaubamärgina 33 saksakeelset liiginimetust, kasutades iga kord erimärki „&"enne ja pärast tähti, mis esinesid tähistes, mille registreerimist taotleti.

52 Neljandaks võib hindamisel olla asjakohane sündmuste ajaline järjestus. Käesoleval juhul tuleb võimaliku pahausksuse hindamiseks samuti erilist tähelepanu pöörata asjaolule, et põhikohtuasja hageja registreeris sõnamärgi &R&E&I&F&E&N& vaid veidi aega enne tippdomeeni .eu etapiviisilise registreerimise esimese osa algust. Sellega seoses nähtub eelotsusetaotlusest, et põhikohtuasja hageja taotles nimetatud kaubamärgi registreerimist Rootsi pädevas asutuses 11. augustil 2005 ning nimetatud taotlus rahuldati 25. novembril 2005, samas kui EURid teatas, et tippdomeeni .eu domeeninimede registreerimine algab 7. detsembril 2005.

53 Selles kontekstis, ning kuigi on tõsi, et Rootsi sõnamärk &R&E&I&F&E&N& on kehtiv, kuna seda ei ole tühistatud ega kehtetuks tunnistatud, võivad need tingimused, milles nimetatud kaubamärk registreeriti, viidata pahausksele käitumisele määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses.

54 Teiseks, mis puudutab seda, millistel tingimustel domeeninimi „www.reifen.eu" registreeriti, tuleb esiteks märkida, et erimärgi või kirjavahemärgi kuritarvitamine nimes, millele väidetakse olevat õigus, võib määruse nr 874/2004 artiklis 11 sätestatud transkribeerimiseeskirju arvestades olla asjakohane tegur hindamaks, kas domeeninime valdaja on käitunud pahauskselt.

55 Nimetatud artikli teine lõik sätestab, et kui nimi, millele väidetakse olevat varasemaid õigusi, sisaldab erimärke nagu „&", „kõrvaldatakse need täielikult vastavast domeeninimest, asendatakse sidekriipsudega, või võimaluse korral transkribeeritakse". Eelotsusetaotlusest tuleneb, et sellele esimesele võimalusele tuginedes on hageja saanud oma sõnamärgis &R&E&I&F&E&N& eemaldada kõik märgid „&" ning registreerida nii domeeninime „www.reifen.eu".

56 Selles osas ei ole vastuvõetav komisjoni väide, et määruse nr 874/2004 artikli 11 teises lõigus asuvad kolm transkribeerimiseeskirja tuleb seada hierarhiasse. Nimetatud institutsiooni arvates tuleks semantilist tähendust omavad erimärgid transkribeerida, need, mis toimivad eraldajana, tuleks asendada sidekriipsudega ning kõrvaldada tuleks ainult need, millel ei ole semantilist tähendust ja mis ei toimi eraldajana.

57 Nagu väidab põhikohtuasja hageja ning Tšehhi valitsus, ei saa määruse nr 874/2004 artikli 11 teise taande sõnastusest siiski järeldada, et nende kolme transkribeerimiseeskirja vahel on mingisugune hierarhia.

58 Selles osas ei oma tähtsust asjaolu, et nimetatud säte näeb ette, et erimärgid transkribeeritakse „võimaluse korral". Seda väljendit tuleb mõista mitte nii, et erinevate transkribeerimisvõimaluste vahel kehtestatakse mingisugune hierarhia, vaid nii, et see puudutab teatud erimärkide transkribeerimise võimatust.

59 Lisaks oleks komisjoni väite tagajärg see, et spekulatiivsete ja kuritarvituslike registreeringute puhul eelistataks erimärkide kasutamist, mille kõrvaldamine on võimalik, samas kui heausksete registreeringute puhul ei oleks taotlejatel erimärkide transkribeerimise osas mingit valikut, nii et neile võidakse anda tippdomeeni .eu domeeninimi, mis nende arvates ei vasta nimele, millele väidetakse olevat varasem õigus.

60 Sellega seoses peab rõhutama, et määruse nr 874/2004 artikli 10 lõikest 2 nähtub, et varasemate õiguste põhjal tippdomeeni .eu domeeninime registreerimine seisneb täieliku nime registreerimises, millele kehtib varasem õigus, nagu on kirjas dokumentatsioonis, mis tõendab sellise õiguse olemasolu.

61 Kuna teatud erimärgid, mis võivad esineda nimes, millele kehtib varasem õigus, ei saa tehniliste piirangute tõttu siiski domeeninimes esineda, siis on seadusandja määruse nr 874/2004 artikli 11 teises lõigus kehtestanud selliste erimärkide transkribeerimise eeskirjad.

62 Nii tuleneb määruse nr 874/2004 artikli 10 lõikest 2 koostoimes artikliga 11, et nimetatud artikli 11 teises lõigus kehtestatud transkribeerimiseeskirjade kohaldamise aluseks on eesmärk tagada domeeninime, mille registreerimist taotletakse, ning nime, millele väidetakse olevat varasem õigus, vaheline samasus või suurim vastavus.

63 Nii võib erimärkide olemasolu nimes, millele väidetakse olevat varasem õigus, ning nende märkide osas taotleja tehtud valik seoses määruse nr 874/2004 artikli 11 teises lõigus esineva kolme transkribeerimiseeskirjaga – st kõrvaldamine, asendamine sidekriipsudega või transkribeerimine – viidata pahausksele käitumisele nimetatud määruse artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses, eelkõige siis, kui domeeninimi, mille registreerimist taotleti, ei ole vastavuses nimega, millele väidetakse olevat varasem õigus.

64 Sellega seoses tuleneb eelotsusetaotlusest, et keeleliselt ebaratsionaalselt nimesse, millele väidetakse olevat varasem õigus, lisatud erimärgid kõrvaldati domeeninimes, mille registreerimist taotleti, ning neid ei ole asendatud sidekriipsudega või transkribeeritud, nii et nimetatud domeeninime ning nime, millele väidetakse olevat varasem õigus, vaheline vastavus on ohtu seatud.

65 Teiseks tuleb meenutada, et määrus nr 874/2004, nagu nähtub selle põhjendusest 12, kehtestas etapiviisilise registreerimise selleks, et tagada varasemate õiguste valdajatele asjakohane võimalus registreerida nimed, millele neil on varasemad õigused.

66 Nimetatud määruse artikli 12 kohaselt sisaldab see menetlus kahte osa. Esimese osa jooksul saab taotleda ainult siseriiklike või ühenduse kaubamärkide, geograafiliste tähiste ning nimede ja akronüümide registreerimist domeeninimedena. Teine osa käsitleb nii nimede, mida sai registreerida esimeses osas, kui ka kõigil muudel varasematel õigustel põhinevate nimede registreerimist.

67 Tippdomeeni .eu domeeninimede üldine registreerimine ei alga seega enne etapiviisilise registreerimise perioodi lõppemist.

68 Nii võis sellist domeeninime, nagu oli vaidluse all põhikohtuasjas ning mis vastab sellisena soovitud liiginimetusele, registreerida etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul ainult sellel eesmärgil loodud ning registreeritud kaubamärgi kaudu.

69 Kui põhikohtuasja hageja ei oleks registreerinud sõnamärki, oleks ta pidanud ootama tippdomeeni .eu domeeninimede üldise registreerimise algust, riskides nii – nagu ka kõik teised samast domeeninimest huvitatud isikud – sellega, et taotluste saabumise järjekorra põhimõtte alusel on temast eespool enne tema registreerimise taotlust esitatud taotlus.

70 Nii tuleb käitumist, mille eesmärk on ilmselgelt eirata määrusega nr 874/2004 kehtestatud etapiviisilise registreerimise menetlust, võtta arvesse selle hindamisel, kas tegemist on pahauskse käitumisega nimetatud määruse artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses.

71 Kolmandaks võib asjaolu, et esitati suur hulk selliste domeeninimede registreerimise taotlusi, mis kattuvad liiginimetustega, samuti olla asjakohane seik, et hinnata pahauskse käitumise olemasolu, arvestades määruse nr 874/2004 eesmärki, milleks on domeeninimede spekulatiivsete ja kuritarvituslike registreeringute ning kasutamise ennetamine või välistamine. Sellega seoses nähtub eelotsusetaotlusest, et põhikohtuasja hageja esitas 180 sellist taotlust.

72 Seevastu ei oma tähtsust eelotsusetaotluses mainitud asjaolu, et põhikohtuasjas vaidluse all oleva domeeninime registreerimise ajal ei olnud põhikohtuasja hageja teadlik põhikohtuasja kostja olemasolust.

73 Põhikohtuasja hageja väidab selles osas, et põhikohtuasjas on tegemist liiginimetusega kattuva domeeninime registreerimisega, mis mingil juhul ei saa kahjustada kolmandate isikute õigusi, kuna kellelgi ei ole ainuõigusi liiginimetustele. Liiginimetustest koosnevate domeeninimede registreerimine ei ole definitsiooni järgi seega sellise spekulatiivse või kuritarvitusliku käitumisega hõlmatud, mille vastu määruse

nr 874/2004 artikli 21 lõikes 3 loetletud pahausksuse juhud püüavad võidelda. Seetõttu ei tegutsenud põhikohtuasja kostja pahauskselt nimetatud artikli 21 lõike 3 tähenduses.

74 See väide on vale kahel põhjusel. Esiteks tugineb see käesoleva kohtuotsuse punktides 31–39 tagasilükatud eeldusele, et määruse nr 874/2004 artikli 21 lõikes 3 loetletud pahausksuse juhtude loetelu on ammendav. Teiseks ei võeta selles arvesse, et varasemad õigused üldnimetustele võivad õiguspäraselt olemas olla. Nagu Euroopa Kohus on juba seisukohale asunud, ei ole Euroopa Liidu õiguse ning eelkõige nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimene direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92) artikli 3 lõike 1 punktidega b ja c vastuolus see, kui liikmesriigis registreeritakse siseriikliku kaubamärgina sõna, mis on laenatud teises liikmesriigis räägitavast keelest, milles sellel puudub eristusvõime või milles see kirjeldab kaupu või teenuseid, mille jaoks registreerimist taotletakse, välja arvatud juhul, kui asjaomane avalikkus, kes asub liikmesriigis, kus registreerimist taotletakse, on võimeline selle sõna tähendusest aru saama (9. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-421/04: Matratzen Concord, EKL 2006, lk I-2303, punktid 26 ja 32 ning resolutsioon).

75 Kuna liiginimetusega kattuvale nimele varasemate õiguste olemasolu ei saa seega välistada, siis toob niisugune käitumine nagu põhikohtuasja hageja käitumine kaasa ohu, et kahjustatakse selliste õiguste valdajaid.

76 Lisaks püütakse sellise käitumisega, nagu on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse punktis 70, saada alusetult eelist kõikide teiste isikute kahjuks, kes on huvitatud samast domeeninimest ning kellel ei ole varasemaid õigusi, millele nad võiksid tugineda, ning kes peavad seega ootama tippdomeeni .eu domeeninimede üldise registreerimise algust selleks, et nad saaksid esitada registreerimistaotluse.

77 Seega tuleb esitatud viiendale küsimusele vastata, et selleks, et hinnata, kas on tegemist pahauskse käitumisega määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses koostoimes sama artikli lõikega 3, peab liikmesriigi kohus võtma arvesse kõiki käsitletaval juhul asjakohaseid tegureid ning eelkõige seda, millistel tingimustel kaubamärgi registreerimine toimus ning millistel tingimustel tippdomeeni .eu domeeninimi registreeriti.

Mis puudutab seda, millistel tingimustel kaubamärgi registreerimine toimus, peab liikmesriigi kohus võtma eelkõige arvesse järgmist:

– kavatsus mitte kasutada kaubamärki turul, mille jaoks kaitset taotleti;

– kaubamärgi esitusviis;

– asjaolu, et registreeriti suur hulk teisi kaubamärke, mis kattuvad liiginimetustega, ja

– asjaolu, et kaubamärk registreeriti veidi aega enne tippdomeeni .eu etapiviisilise registreerimise algust.

Mis puudutab seda, millistel tingimustel tippdomeeni .eu domeeninime registreeriti, peab liikmesriigi kohus võtma eelkõige arvesse järgmist:

– määruse nr 874/2004 artikli 11 tähenduses erimärkide või kirjavahemärkide kuritarvituslik kasutamine selleks, et kohaldada nimetatud artiklis kehtestatud transkribeerimiseeskirju;

– selles määruses ettenähtud etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul registreerimine sellise kaubamärgi alusel, mis on omandatud niisugustel tingimustel nagu põhikohtuasjas, ja

– asjaolu, et esitati suur hulk selliste domeeninimede registreerimise taotlusi, mis kattuvad liiginimetustega.

Esimene, teine ja kolmas küsimus

78 Võttes arvesse neljandale ja viiendale eelotsuse küsimusele antud vastuseid ning põhikohtuasja asjaolusid, ei ole kolmele esimesele küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

79 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Komisjoni 28. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 874/2004, millega kehtestatakse tippdomeeni .eu rakendamise ja kasutamise üldeeskirjad ning selle registreerimise põhimõtted, artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et pahausksus võib olla olemas ka muudel asjaoludel kui need, mis on loetletud selle sätte punktides a–e.**

2. **Selleks et hinnata, kas on tegemist pahauskse käitumisega määruse nr 874/2004 artikli 21 lõike 1 punkti b tähenduses koostoimes sama artikli lõikega 3, peab liikmesriigi kohus võtma arvesse kõiki käsitletaval juhul asjakohaseid tegureid ning eelkõige seda, millistel tingimustel kaubamärgi registreerimine toimus ning millistel tingimustel tippdomeeni .eu domeeninimi registreeriti.**

   Mis puudutab seda, millistel tingimustel kaubamärgi registreerimine toimus, peab liikmesriigi kohus võtma eelkõige arvesse järgmist:

   – **kavatsus mitte kasutada kaubamärki turul, mille jaoks kaitset taotleti;**

– **kaubamärgi esitusviis;**

– **asjaolu, et registreeriti suur hulk teisi kaubamärke, mis kattuvad liiginimetustega, ja**

– **asjaolu, et kaubamärk registreeriti veidi aega enne tippdomeeni .eu etapiviisilise registreerimise algust.**

Mis puudutab seda, millistel tingimustel tippdomeeni .eu domeeninime registreeriti, peab liikmesriigi kohus võtma eelkõige arvesse järgmist:

– **määruse nr 874/2004 artikli 11 tähenduses erimärkide või kirjavahemärkide kuritarvituslik kasutamine selleks, et kohaldada nimetatud artiklis kehtestatud transkribeerimiseeskirju;**

– **selles määruses ettenähtud etapiviisilise registreerimise esimese osa jooksul registreerimine sellise kaubamärgi alusel, mis on omandatud niisugustel tingimustel nagu põhikohtuasjas, ja**

– **asjaolu, et esitati suur hulk selliste domeeninimede registreerimise taotlusi, mis kattuvad liiginimetustega.**

Allkirjad